

Arrest

nr. 210 711 van 9 oktober 2018
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat N. DESGUIN
Rue des Brasseurs 30
1400 NIVELLES

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Kameroense nationaliteit te zijn, op 26 juni 2018 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 23 mei 2018.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 30 augustus 2018 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 26 september 2018.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat N. DESGUIN, die verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché I. SNEYERS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaarde over de Kameroense nationaliteit te beschikken en te behoren tot de Bafut etnie. U bent geboren op 16 mei 1978 in Tombel, waar u opgroeide. Rond het jaar 2000 verhuisde u naar Douala. U huwde op 9 april 2009. U werkte o.m. als professor, management consultant en 'Rehabilitation and Reintegration Disability Affairs Officer' in de organisatie Grass 2 Grace Humanitarian.

In 2015 leert u Ambazonia Governing Council (verder AGC) kennen via een vriend. In januari 2016 wordt u lid van AGC. U wordt wijkvoorzitter in Douala en leidt de vergaderingen die bij u thuis gehouden worden. Deze vergaderingen hebben als doel lokale informanten uit de Engelstalige regio's op te leiden zodat zij de informatie kunnen verspreiden in hun eigen regio's. U werft eveneens nieuwe leden aan.

Op 23 november 2016 heeft in Bamenda een protestmars plaats. U wordt gearresteerd en naar de gevangenis Kandengi te Yaounde gebracht. Eind december weet een mensenrechtenadvocaat contact te leggen met Grass 2 Grace Humanitarian. Onder druk van uw eigen organisatie, samen met andere mensenrechten- en gehandicaptenorganisaties, wordt u op 15 januari 2017 vrijgelaten uit de gevangenis.

Op 23 januari 2017 blokkeert de overheid het internet in de Engelstalige regio's. Aangezien u in Douala, in het franstalige deel van Kameroen, woont, kan u nog steeds gebruik maken van het internet. U verzamelt informatie die u aan leden van AGC via sms doorgeeft.

Op 17 mei 2017 ontvangt u een oproepingsbrief van de gerechtelijke politie. Op 19 mei 2017 verschijnt u op de afspraak en wordt u gearresteerd. U wordt 14 dagen vastgehouden, gemarteld en geslagen opdat u uw betrokkenheid met Ambazonia zal toegeven. Op 2 juni krijgt uw Franstalige celgenoot bezoek van zijn broer. Deze broer weet u vrij te krijgen.

In juli 2017 regelt u een studentervisum om naar België te komen.

Op 17 augustus 2017 ontvangt u een tweede oproepingsbrief om te verschijnen op het politiebureau. Twee agenten, een Engelstalige en een Franstalige, bezorgen u de brief. De agenten raden u aan niet te verschijnen omdat u naar de gevangenis in Yaounde gestuurd zal worden.

Op 18 augustus 2017 verlaat u uw eigen woning en duikt u onder in het dorp Ndogbasi bij de familie van uw chauffeur. De volgende dag belt u naar uw vrouw. Zij vertelt u dat agenten u thuis kwamen opzoeken.

U haalt eveneens aan dat u als Engelstalige in Douala geïntimideerd werd.

Op 5 september 2017 neemt u contact op met een voormalige klasgenoot wiens broer een hooggeplaatst officier is. U vraagt hem u door de luchthaven te begeleiden. Op 12 september verlaat u Kameroen via de luchthaven te Yaounde. U reist naar België waar u op 18 september 2017 asiel aanvraagt.

In het kader van uw asielaanvraag legt u volgende documenten neer: foto's van uzelf en Larry Ayamba, een attest van AGC, uw identiteitskaart en Kameroens paspoort, een psychologisch attest (dd. 15/11/2017), een lidkaart van Living Word and Life Mission International, meerdere schooldocumenten en universiteitsattesten, een geboorteakte, een huwelijksakte, meerdere artikelen over de situatie van Engelstaligen in Kameroen, een lidkaart van AGC en een paspoort uitgegeven door de Federatie van Ambazonia, een gehandicaptenkaart (dd. 14/08/2012), 2 gerechtelijke oproepingsbrieven.

B. Motivering

Vooreerst moet worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal op grond van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, van oordeel is dat er in uw hoofde bepaalde bijzondere procedurele noden kunnen worden aangenomen.

Uit de door u voorgelegde National Disability Card blijkt immers dat uw onderste ledematen verlamd zijn. Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, werden er u steunmaatregelen verleend in het kader van de behandeling van uw verzoek door het Commissariaat-generaal, en werd een gehoorlokaal op het gelijkvloers voorzien.

Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat u kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Na onderzoek van de door u ingeroepen asielmotieven en de stukken in uw administratieve dossier, stel ik vast dat ik u noch het statuut van vluchteling, noch het subsidiair beschermingsstatuut kan toekennen.

U verklaart Kameroen verlaten te hebben nadat u meerdere keren gearresteerd en vastgehouden werd door de autoriteiten omdat u lid zou zijn van AGC (notities van het persoonlijk onderhoud CGVS (verder notities CGVS), p. 16-17).

Volgende opmerkingen dienen gemaakt te worden bij het door u ingediende verzoek om internationale bescherming.

U verklaart een eerste maal in de gevangenis opgesloten geweest te zijn van 23 november 2016 tot 15 januari 2017 (notities CGVS, p. 16). U verklaart verder dat **u zich hierna realiseerde dat het erg gevaarlijk was (voor u) en dat u moest weggaan toen u vernam dat andere personen die samen met u gearresteerd waren, verdwenen waren** (notities CGVS, p. 21). Reeds de dag na uw vrijlating zocht u informatie over deze personen. Het verwondert dan ook dat u verklaart dat u **uw vertrek uit Kameroen pas begint te regelen nadat u een tweede maal vastgehouden werd in mei 2017** (notities CGVS, p. 16 + p. 18). Daarenboven is het niet geloofwaardig dat u, nadat u bijna 2 maanden in de gevangenis zat, **een maand na uw vrijlating - waarna u besepte dat het erg gevaarlijk was voor u - een stuk grond aankoopt** (notities CGVS, p. 28-29) en dus een investering doet. Bovendien, gevraagd of u dan niet dacht dat uw recente gevangenschap problemen zou opleveren voor de aankoop, antwoordt u ontkennend. U verklaart verder dat u terug wou beginnen met uw werk en dat (stuk grond) als land te hebben en dat in uw bezit te houden. De verkoop dient echter geregistreerd te worden (informatie beschikbaar in uw administratief dossier), waardoor het niet aannemelijk is dat u, als u effectief gedurende 2 maanden gevangen zat – en hierna, zoals uit uw verdere verklaringen blijkt, door de Kameroense autoriteiten van nabij gevolgd en zelfs afgeluisterd werd -, geen moeilijkheden omtrent deze aankoop zou gehad hebben. **Bovendien had u na uw eerste gevangenschap met nog meer overheidsinstellingen contact, u verkreeg nl. op 1 maart 2017 een nieuwe identiteitskaart - ook hier haalt u geen problemen mee aan - en op 10 april 2017 verkreeg u – blijkbaar opnieuw probleemloos - een uittreksel uit het strafregister (Bulletin n° 3) via de Rechtbank van Eerste Aanleg dat stelt dat u nooit veroordeeld werd** (zie visumdossier). U beschikt bovendien over goedkeuringsstempels op uw visumdocumenten (dd. 16/06/2017 en dd. 20/06/2017) van de Directeur du Protocole et des Affaires Consulaires. De vlotte medewerking die u van de Kameroense autoriteiten kreeg in een periode na uw beweerdelijke arrestatie en in een periode waarin u van dichtbij zou opgevolgd zijn door deze Kameroense autoriteiten met het oog op uw verdere vervolging omwille van terrorisme, is totaal onvatbaar en onverenigbaar met uw verklaringen betreffende uw beweerde vervolging. Tijdens het onderhoud voor het CGVS vermeldt u geen moeilijkheden om officiële documenten te bekomen, wat niet aannemelijk is indien u effectief bijna 2 maanden vastgehouden zou geweest zijn. Daarenboven blijkt uit dit uittreksel uit het strafregister dat u reeds voor uw tweede gevangenschap uw reis naar Europa aan het regelen was. Zowel uw aankoop van een stuk grond in februari 2017 als de procedure die u doorliep om een visum voor België aan te vragen, tonen aan dat u Kameroen helemaal niet verliet met het oog op het zoeken van internationale bescherming omdat uw leven of vrijheid in gevaar was in Kameroen.

Het is bovendien opmerkelijk dat u zich de naam van de mensenrechtenadvocaat die u wist vrij te krijgen pas na veel moeite kan herinneren (notities CGVS, p. 22-23), hoewel hij de enige persoon was die u tijdens uw twee maanden gevangenschap kwam bezoeken. Hoewel u reeds bij uw vrijlating ingelicht wordt over de mogelijke gevolgen (notities CGVS, p. 24), blijkt u toch geen contact gezocht te hebben met deze – of een andere – advocaat om uw bescherming verder te verzekeren.

U verklaart een tweede maal **in de gevangenis vastgehouden te zijn van 19 mei 2017 tot 2 juni 2017** (notities CGVS, p. 16). Uit uw profiel op Facebook (vastgesteld werd dat het uw profiel betreft d.m.v. de naam William N., zoals u zelf aangeeft (notities CGVS, p. 9), maar ook omwille van meerdere foto's van uzelf) blijkt echter dat u een **bericht geplaatst heeft op 25 mei 2017** (informatie beschikbaar in uw administratief dossier), op het moment dat u volgens uw eigen verklaringen vastgehouden werd in de gevangenis. Daarenboven blijkt uit het visumdossier dat u op **31 mei 2017** door dokter Pascale A. M. onderzocht werd (zie administratief dossier). Dit medisch onderzoek werd uitgevoerd t.b.v. uw visumaanvraag op de Belgische ambassade. Uw verklaringen over uw opsluiting van 19 mei 2017 tot 2 juni 2017 zijn dus allesbehalve geloofwaardig. Het is evenmin aannemelijk dat u de reden van de oproeping voor de gerechtelijke politie niet zou kennen, zoals u verklaart voor het CGVS (notities CGVS, p. 25 + p. 26).

Immers, u verklaarde dat u op 17 mei 2017 een bericht kreeg van de juridische politie om op de 19e aanwezig te zijn. U verklaart uitdrukkelijk 'Ik wist toen niet wat het probleem was.' Verder tijdens het onderhoud verklaart u zelfs 'Ik zei tot mezelf, ik ga kijken wat het is, misschien heeft iemand mij opgeroepen, een buur of zo. Ik ging daarom... Je moet gaan zien wat ze willen.' Gevraagd of u geen idee had wat er gaande was, antwoordde u 'Nee, ik was nog nooit bij de gerechtelijke politie...' (notities CGVS, p. 26). Uit de door u voorgelegde **oproepingsbrieven** blijkt echter duidelijk dat u opgeroepen werd te verschijnen n.a.v. de "Engelstalige crisis", wat bij u toch een waarschuwing moest zijn, aangezien u verklaart dat u zich reeds in januari 2017 realiseerde dat het erg gevaarlijk was en u moest weggaan (notities CGVS, p. 21). Daarenboven werd u reeds bij uw vrijlating in januari 2017 verwittigd over de toekomstige gevolgen, nl. dat ze (de politie) nog zouden terugkomen eens ze bewijzen gevonden hadden (notities CGVS, p. 24). Dat u in dergelijke situatie blijkbaar zo weinig interesse had en heeft voor uw zaak, dat u de oproepingsbrief – die u blijkbaar wel ter ontvangst ondertekende – blijkbaar (nog steeds) niet volledig gelezen heeft, tast de ernst van uw verklaringen grondig aan. U legt daarenboven tegenstrijdige en inconsistente verklaringen af over uw vrijlating uit de gevangenis. Voor het CGVS verklaart u dat u hulp kreeg van de **broer van een Franstalige celgenoot**, maar kent u noch de naam van uw celgenoot, noch de naam van diens broer die u wist vrij te krijgen (notities CGVS, p. 26). Uit het psychologisch attest dat u voorlegt blijkt daarentegen dat niet de broer van uw celgenoot u wist vrij te krijgen na een gevangenschap van 2 weken, maar dat u **vrijgelaten werd onder druk van AGC, nochtans de organisatie van welke u beschuldigd werd lid te zijn en welk lidmaatschap de aanleiding was voor uw problemen met de Kameroense autoriteiten.**

U verklaart een tweede oproepingsbrief ontvangen te hebben op 17 augustus 2017, om te verschijnen op 19 augustus (notities CGVS, p. 16-17), waarna u Douala ontvluchtte en op 18 augustus door uw chauffeur naar Ndogbassi Village gebracht werd. U verklaart verder dat u uw vrouw de daaropvolgende dag gebeld heeft en dat ze zei dat ze (de politie) een huiszoekingsbevel hadden en **bij u thuis een vlag van Zuid-Kameroen en verschillende documenten m.b.t. AGC gevonden hadden.** Het is echter niet aannemelijk dat u, nadat u reeds 2 maal gevangen gezeten heeft op beschuldiging van lidmaatschap van AGC en op een moment dat u zelf de woning verliet omdat u zou moeten verschijnen voor de Kameroense autoriteiten – die u dan ook thuis zouden komen ophalen indien u niet zou opdagen -, nog steeds dergelijke documenten of een vlag van Zuid-Kameroen in uw huis bewaarde.

Het is evenmin aannemelijk dat uw familie u niets zou verteld hebben over uw eigen situatie in Kameroen. Gevraagd wat uw familie u vertelde toen u hen een week voor het onderhoud op het CGVS sprak, verklaart u dat "ze zeiden me over de situatie in het land, mensen die vermoord worden, arrestaties. Het loopt uit de hand. De pesterijen van het leger. Het is te erg. Ze zijn bang voor de situatie" (notities CGVS, p. 5). Gevraagd wat uw familie zegt over uw eigen situatie, verklaart u dat ze voor u bidden, waarna u spreekt over uw medische problemen en dat u dat met hen besproken heeft. Even later tijdens het onderhoud gevraagd naar het contact dat u recentelijk had met uw echtgenote, verklaart u "ze vertelde me over de situatie die er in het land is" (notities CGVS, p. 7), waarna u verklaart dat u uw echtgenote gevraagd heeft naar het huis. Verder sprak u met uw echtgenote over de familie. **Het is echter niet aannemelijk dat uw familieleden u niet meer zouden vertellen over uw eigen situatie in uw thuisland als u effectief gezocht wordt door de autoriteiten.**

U legt voorts meerdere verklaringen af die de geloofwaardigheid van uw verklaringen over uw betrokkenheid bij AGC ondermijnen.

Gevraagd naar wat u deed als u niet werkte, verklaart u veel te schrijven, nl. artikels over management (notities CGVS, p. 9). U verklaart verder dat u deze publiceert, de Bijbel bestudeert en verder aan humanitair werk doet. **Het getuigt echter van een gebrek aan doorleefdheid dat u, wanneer gevraagd naar wat u nog zoal deed naast uw werk, niet zou vermelden dat u lid was van AGC en wijkvoorzitter was te Douala (notities CGVS, p. 11), te meer daar dit zo'n invloed had op uw leven dat u uw land diende te verlaten.** Bovendien verklaart u voor het CGVS dat u reeds **in Kameroen humanitair werk doet en daar een facebookpagina over heeft** (notities CGVS, p. 9). De Facebookpagina heet The Voice of the Oppressed and Voiceless. Echter, nazicht van deze pagina op Facebook toont aan dat de **eerste posts gebeurden op 27 januari 2018 (zie administratieve dossier), terwijl u reeds op 18 september 2017 een verzoek tot internationale bescherming indiende.** Uit uw administratieve dossier blijkt dat u op 17 januari 2018 de oproepingsbrief voor het persoonlijk onderhoud op 2 februari 2018 ondertekende voor ontvangst. Het gegeven dat u deze pagina op facebook opstart op de dag dat u de oproepingsbrief ontvangt, lijkt erop te wijzen dat u dit gedaan heeft omwille van opportunistische redenen om alzo een internationale bescherming te bekomen.

Bovendien haalt u nergens voor het CGVS aan dat u problemen zou hebben omwille van uw werkzaamheden voor een humanitaire organisatie of omwille van uw activiteiten op Facebook.

U verklaart dat u wijkvoorzitter was in Douala (notities CGVS, p. 11) en dat u o.m. nieuwe leden moest registreren. Echter, gevraagd hoe u besliste wie de vergaderingen kon bijwonen, verklaart u dat deze bij u thuis doorgingen en dat u de vergaderingen leidde (notities CGVS, p. 12). Gevraagd hoe u ervoor zorgde dat er geen spionnen aanwezig zijn, verklaart u heel algemeen dat zij onderzocht werden, dat als ze binnen wilden, dat jullie de achtergrond onderzochten. Gevraagd hoe u dan zeker kon zijn dat de nieuwe leden geen spionnen zijn, verklaart u dat jullie geen geheime diensten trainen, maar dat wat jullie deden werkte. U verklaart verder dat de personen die het achtergrondonderzoek deden, u positief gaven en niets verkeerd merkten over de leden. **U kan slechts een beperkte uitleg geven over hoe u wist dat de personen die bij u thuis naar de vergadering kwamen geen spionnen van de overheid waren.** Bovendien is uw verklaring dat er geen Franstaligen toegelaten worden (notities CGVS, p. 19) zeer simplistisch, aangezien ook Engelstaligen voor de overheid werken (notities CGVS, p. 16). Bovendien verklaart het door u voorgelegde attest, opgesteld door dhr. Larry Ayamba, dat u **zelf nieuwe leden registreerde en deze eveneens grondig onderzocht.** Uw gebrek aan een degelijke uitleg over hoe u mogelijke tegenstanders van AGC uit uw vergaderingen kon weren, is daardoor des te prangender.

Uw verklaring dat de vergaderingen altijd bij u thuis plaats hadden omdat het erg riskant was vergaderingen buitenshuis bij te wonen (notities CGVS, p. 14) is echter weinig aannemelijk, te meer daar u verklaart dat de laatste vergadering die u thuis hield in maart vorig jaar was, terwijl u reeds van 23 november 2016 tot 15 januari 2017 (notities CGVS, p. 16) vastgehouden werd omwille van uw betrokkenheid bij AGC. Bovendien verklaarde u dat u reeds bij uw vrijlating in januari verwittigd werd over de toekomstige gevolgen als er bewijzen tegen u gevonden zouden worden (notities CGVS, p. 24). **Uw verklaringen dienaangaande zijn dus allerminst aannemelijk, aangezien u reeds 2 maanden voor uw laatste vergadering op de hoogte was een mogelijk onderzoek naar uw eigen activiteiten.**

Gevraagd naar de eed van AGC, verklaart u **“Ambazonia, Southern Cameroon must win this war. Therefore, I will work, I will sacrifice. I will serve. I will endure, I will fight and do my uttermost, so help me God”** (notities CGVS, p. 14). Gevraagd of dit de volledige eed is, antwoordt u bevestigend. U verklaart eveneens dat u de eed meerdere malen uitsprak, vnl. als u een gevoelige taak moest doen. Gevraagd of u de eed een dozijn keer gedaan heeft, antwoordt u bevestigend. Echter, de door u voorgelegde lidkaart van AGC vermeldt de eed als zijnde **“Ambazonia must win this war! Therefore, I will work, I will serve, I will endure, I will sacrifice, I will fight cheerfully and do my u(t)most, even unto death as if the issue of the whole struggle depended on me alone. So help me God.”** Het is niet aannemelijk dat u deze eed niet volledig zou kennen als u deze meerdere malen uitgesproken heeft.

U verklaart voorts dat na uw vrijlating in januari 2017 het internet afgesloten werd in de regio's Zuid-Westen en Noord-Westen (notities CGVS, p. 11). Aangezien u in Douala woonde, kon u wel nog gebruik maken van het internet. In de periode dat het internet afgesloten was, gaf u informatie via sms door aan de lokale informanten. Gevraagd wanneer het internet afgesloten werd, verklaart dat dit was op **23 januari 2017**. Uit informatie beschikbaar voor het CGVS blijkt echter dat het internet afgesloten werd op **17 januari 2017** (informatie beschikbaar in uw administratief dossier). U verklaart vrijgelaten te zijn op 15 januari 2017 (notities CGVS, p. 16). **Er kan van u verwacht worden dat u weet of het internet afgesloten werd twee dagen of een week na uw vrijlating.** Daarenboven blijkt uit informatie beschikbaar voor het CGVS dat deze internetblokkade **meer dan drie maanden** duurde (informatie beschikbaar in uw administratieve dossier), terwijl u verklaart dat deze **1,5 à 2 maand** geduurd heeft (notities CGVS, p. 25).

Het door u voorgelegde **attest van dhr. Larry Ayamba** werd reeds eerder besproken en de erin voorkomende informatie komt niet overeen met uw verklaringen en kennis. De **foto's** die u voorlegt van uzelf en Larry Ayamba, tonen enkel aan dat u dhr. Ayamba ontmoet heeft, maar bewijst hoegenaamd niet dat u wijkvoorzitter was van AGC te Douala, laat staan dat u oprecht betrokken bent bij de onafhankelijkheidsstrijd van Ambazonia. Daarenboven blijkt uit uw verklaringen voor het CGVS dat u zich allerminst betrokken voelt bij AGC. Immers, **gevraagd naar de structuur van AGC (notities CGVS, p. 13), noemt u de namen die u van Larry Ayamba vernomen heeft in augustus 2017. De structuur van AGC zoals deze was in februari 2018, kent u echter niet.** Dit toont uw gebrek aan interesse in AGC aan.

De door u voorgelegde **lidkaart van AGC, gerechtelijke oproepingsbrieven of paspoort uitgegeven door de Federatie van Ambazonia** kunnen het voorgaande niet wijzigen aangezien documenten slechts een aanvullende bewijswaarde hebben, in die mate dat zij vergezeld worden door geloofwaardige verklaringen, wat niet het geval is. Daarenboven stellen zowel de lidkaart van AGC als het paspoort dat uitgegeven werd door de Federatie van Ambazonia dat u woonachtig bent in **Buea**, terwijl u voor het CGVS verklaarde de laatste **18 jaar in Douala** gewoond te hebben (notities CGVS, p. 3). Voor de DVZ verklaarde u daarentegen **ca 10 jaar in Douala** gewoond te hebben (Verklaring DVZ, p. 4).

Het door u voorgelegde **Kameroens paspoort**, toont slechts aan dat u over de Kameroense nationaliteit beschikt. Uw paspoort blijkt daarenboven een stempel te bevatten die door de veiligheidsdiensten van de luchthaven te Douala gegeven werd bij uw vertrek uit Kameroen. Uit uw verklaringen voor het CGVS blijkt dat u op de luchthaven wel uw vingerafdrukken gaf, maar spreekt u niet over een stempel die gezet werd in uw paspoort (notities CGVS, p. 17).

U legt een psychologisch attest (dd. 15/11/2017) voor. Uit dit verslag blijkt dat u lijdt aan een psychologisch trauma t.g.v. ondergane marteling. Het behoort echter niet tot de bevoegdheid van de psycholoog, die volledig afhankelijk is van de verklaringen van de betrokken patiënt, om de omstandigheden waarin deze problemen zijn ontstaan, vast te stellen. Er wordt opgemerkt dat uit het gehoor blijkt dat u over ruim voldoende cognitieve capaciteiten beschikt om het asielrelaas op een zelfstandige en functionele manier uiteen te zetten, het gehoor kon immers op een normale wijze plaatsvinden. **Het attest bevestigt dat u psychologische problemen heeft, maar biedt geen uitsluitel over de omstandigheden waarin deze ontstaan zijn. Het verwondert bovendien dat u tijdens een opname op de spoedafdeling van het ZNA te Antwerpen blijkbaar geen melding maakte van martelingen die aan de oorsprong liggen van uw medische probleem (zie administratieve dossier), hoewel u verklaart dat u maagkrampen kreeg toen u de militairen in België zag (notities CGVS, p. 31).**

U legt eveneens meerdere **schooldocumenten en diploma's voor, een identiteitskaart van Living Word and Life Mission International, een geboorteakte, een huwelijksakte en een invaliditeitskaart**. Deze kunnen het voorgaande niet wijzigen en bevatten enkel gegevens die hier niet betwijfeld worden.

Uit de **informatie omtrent de Engelstalige crisis in Kameroen** die u aan het CGVS bezorgt, blijkt evenmin dat u betrokken was bij AGC.

Uw Kameroense **identiteitskaart** werd reeds eerder besproken.

U haalt eveneens aan dat u in Douala als Engelstalige geïntimideerd werd (notities CGVS, p. 25), maar dat u zich dan wel onder controle kon houden. Echter, uit informatie beschikbaar voor het CGVS blijkt niet dat de Engelstalige Kameroeners in het Franstalige landsgedeelte omwille van hun taal geïsoleerd worden (informatie beschikbaar in uw administratieve dossier). Meerdere personen hebben het Engelstalige landsgedeelte zelfs verlaten om toevlucht te zoeken in de andere provincies van Kameroen.

Gezien het geheel aan bovenstaande vaststellingen, kan geen geloof meer worden gehecht aan uw verklaringen met betrekking tot problemen die u zou hebben ervaren met de Kameroense autoriteiten en die de aanleiding zouden geweest zijn voor uw vertrek uit Kameroen.

Naast de toekenning van een vluchtelingenstatus, kan een asielzoeker door het CGVS ook een beschermingsstatus krijgen ten gevolge van de algemene situatie in zijn regio van herkomst. Het CGVS benadrukt in dit verband dat artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet slechts beoogt bescherming te bieden in de uitzonderlijke situatie dat de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de in voornoemd artikel van de Vreemdelingenwet bedoelde ernstige bedreiging.

Uit een grondige analyse van de actuele veiligheidssituatie in Kameroen (zie COI Focus Cameroun. La crise Anglophone. dd. 23 april 2018) blijkt dat Kameroen momenteel getroffen wordt door de zogenaamde "Engelstalige crisis".

De protestbeweging van de Engelstalige bevolking van Kameroen transformeert zich in de loop van een aantal maanden in een gewapende opstand met acties van een aantal radicale afscheidingsbewegingen. De situatie verergert in januari 2017, wanneer de onderhandelingen tussen de stakers en de overheid mislukken, en de boegbeelden van de protestbeweging worden gearresteerd. Tot september 2017 manifesteert de crisis zich in "ghost towns" operaties en de boycot van het onderwijs. Vanaf maart 2017 neemt het aantal secessionistische splintergroepen die openbare gebouwen, handelszaken en scholen in brand steken omwille van het niet-opvolgen van de "ghost towns" operaties en de boycot van het onderwijs, toe. Op 1 oktober 2017 betogen tienduizenden Engelstaligen op verschillende plaatsen in de regio's South West en North West om op symbolische wijze de onafhankelijkheid van de republiek Ambazonië uit te roepen. Deze vreedzame betogingen worden echter met geweld onderdrukt door de ordetroepen, waarbij er doden en gewonden vallen onder de betogers. Vanaf november 2017 komen er bovendien meer en meer gewelddadige acties van radicale afscheidingsbewegingen, in hoofdzaak gericht tegen officiële doelwitten, zoals de verdedigingsstroepen. De overheid reageert hierop met geweld, door het ontplooiën van militaire troepen. De veiligheidssituatie in de Engelstalige regio's wordt tussen november 2017 en maart 2018 gekenmerkt door gerichte aanslagen op hoofdzakelijk gendarmes en militairen die de dood van meer dan dertig gendarmes en soldaten veroorzaken. Een aantal radicale groeperingen maken zich ook schuldig aan ontvoeringen en het in brand steken van instellingen die zich niet aan de boycot houden. Vanaf december 2017 vinden er voorts confrontaties plaats tussen het leger en de secessionistische militanten. Deze militaire operaties die de secessionistische groeperingen viseren en waarbij er sprake zou zijn van burgerslachtoffers, vinden voornamelijk plaats in het departement Manyu, langs de grens met Nigeria, en in Kwa-Kwa in het departement Ndian, beiden in de regio South-West. Algemeen kan er gesteld worden dat de veiligheidsincidenten zich beperken tot de Engelstalige regio's van Kameroen, namelijk South West en North West, en dan nog vooral tot het departement Manyu in de regio South West, langs de grens met Nigeria. Naast de mislukte bomaanslag in Douala in september 2017 werden er sinds het begin van de crisis geen andere incidenten waarbij Engelstaligen zijn betrokken opgemerkt buiten de regio's South West en North West. Bij het sinds oktober 2017 gepleegde geweld vallen er dus soms burgerslachtoffers, maar het aantal burgerslachtoffers wordt niet opgeëlijst, noch gecommuniceerd, dit zou een bewuste strategie van de Kameroense overheid zijn. Verschillende bronnen halen het gebrek aan toegang tot informatie over het aantal burgerslachtoffers in dit conflict van lage intensiteit aan. Het geweld veroorzaakt bovendien een zorgwekkende humanitaire situatie. Duizenden inwoners vluchten naar buurland Nigeria en tienduizend vluchten naar andere departementen die minder blootgesteld worden aan het geweld of naar de Franstalige regio's.

De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie gekomen dat het leven of de persoon van burgers in Douala actueel niet ernstig bedreigd wordt als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. Actueel is er voor burgers uit Douala aldus geen reëel risico op ernstige schade in de zin van art. 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1.1. In wat zich aandient als een enig middel voert verzoeker aan wat volgt: "Appreciatiefout en schending van : de artikelen 48/3 tot 48/7, en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en verwijdering van vreemdelingen; het artikel 3 van het Europees verdrag voor de rechten van de mens; het artikel 1, A(2) van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 betreffende het statuut van vluchtelingen; artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de formele motivering van de bestuurshandelingen; van het administratief rechtsbeginsel van de zorgvuldige voorbereiding van bestuurshandelingen en schending van het administratief rechtsbeginsel van behoorlijk bestuur volgens hetwelk onder anderen, men recht op een eerlijke administratieve procedure heeft en de administratie serieus en zorgvuldig werkt".

Verzoeker betwist de motivering van de bestreden beslissing als volgt:

“De motivering van de bestreden beslissing rust echter op een appreciatiefout. Verzoeker is een vluchteling.

1) Algemene context voor Engelstalige minderheid in Kameroen

Vooreerst wenst verzoeker de aandacht van Uw Raad te vestigen op elementen rond de Engelstalige crisis die aan de gang is in Kameroen. De algemene context, zoals hieronder beschreven, stemt overeen met verzoekers verklaringen over discriminatie, stigmatisering, arrestatie en arbitraire detentie van de Engelstalige minderheid die voor de onafhankelijk van Ambazonië streven. Zulke elementen dienen in aanmerking worden genomen in de geloofwaardigheidstoets van verzoekers asielrelaas.

De onrust in het westen van Kameroen, tegen de grens met Nigeria, begon eind 2016, na een reeks van stakingen en protest tegen wat advocaten en leerkrachten als discriminatie beschouwden door het Franstalige regime van President Paul Biya.

De vreedzame betoging werden systematisch met geweld onderdrukt door de ordetroepen. Tijdens de protesten riepen separatisten de onafhankelijke staat Ambazonië uit. Er begon toen ook een soort van guerrilla tegen het leger, waarbij ook plaatselijke leerkrachten en stamhoofden werden gevisieerd van wie vermoed werd dat ze samenspannen met de regering: (...)

Het Engelstalige gedeelte van Kameroen, inbegrepen Bamenda, werd getroffen door een internet blokkade in het begin van het jaar 2017. Stevige kritiek werd geuit door internationale organisaties tegen zulke poging van de nationale overheden om de vrijheid van meningsuiting en protest te beperken: (...)

Een persbericht van The Guardian maakt melding van gerichte arrestaties door de overheid waarbij hoge profielen binnen de oppositiebeweging worden gevisieerd: (...)

Door het geweld zijn al duizenden burgers om het leven gekomen, meer dan 120.000 burgers op de vlucht geslagen en 20.000 mensen zijn over de grens naar kampen in Nigeria gevlucht (Persbericht The Guardian, "This is a genocide: village burn as war rages in blood-soaked Cameroon", 30 mei 2018, stuk 9).

Het geweld is dus niet langer enkel gericht ten aanzien van hoge profielen, doch ook tegen de gewone Engelstalige Kameroenen. Ook gewone burgers zijn niet langer veilig, zelfs schoolkinderen zijn slachtoffers van de crisis.

2) Verzoekers betrokkenheid bij AGC

De hierboven aangekaarte risico's zijn voor verzoeker verhoogd aangezien hij erg actief was bij de Ambazonian Governing Council (AGC), een organisatie die voor de onafhankelijkheid van de Republiek Ambazonië streeft.

Verzoeker was voorzitter van Douala, daarvoor moest hij nieuwe leden registreren, ledenkaarten verdelen, lidmaatschapsbijdragen verzamelen, de visie van AGC verspreiden in zijn lokale gemeenschap en incidenten van mensenrechtenschendingen rapporteren (CGVS, gehoornota's, pg. 11)

Hij vertoont tentoonverspreid interesse aan AGC.

Verzoeker heeft afdoende verklaringen kunnen afleggen met betrekking tot de herdenking van de onafhankelijkheid die op 01.10.2017 heeft plaats gevonden en de gevolgen ervan (CGVS, pg. 10-11).

Verzoeker kent de naam van Fon Fongum Gorji-Dinka, een van voornaamste figuur van de onafhankelijkheid van Ambazonia, en kan informatie geven over zijn laatste publicaties (CGVS, gehoornota, pg. 13).

Verzoeker beheerst het structuur van AGC toen hij nog in Kameroen was (CGVS, gehoornota's, pg. 13). Ten eerste, bevat het administratief dossier geen enkel informatie over het structuur van AGC in 2018' en hoe verschillend dit structuur zou zijn van diegene die in 2017 geldig was. Bovendien, het feit dat verzoeker het structuur van AGC niet kent is niet afdoende om zijn gebrek aan interesse te bewijzen. Aangezien al de andere elementen die verzoeker heeft aangebracht tijdens zijn gehoor met betrekking tot AGC is dit geen steunend argument om zijn betrokkenheid bij AGC in vraag te stellen.

Het CGVS twijfelt aan verzoekers betrokkenheid bij AGC omwille van het feit dat hij dit niet spontaan heeft aangegeven wanneer hem werd gevraagd wat hij deed naast zijn werk en verwijst naar pagina 11 van de gehoornota's. Op deze pagina noch op enige andere pagina van het document is er een vraag te vinden over verzoekers activiteiten naast zijn professionele activiteiten.

Verwerende partij verwijt ook aan verzoeker dat hij slechts beperkte uitleg kan geven over hoe hij garandeerde dat nieuwe leden geen spionnen waren. Verzoeker heeft nochtans uitgelegd dat hij, en met andere leden van AGC, grondig de achtergrond van nieuwe leden onderzoeken vooraf hen uit te nodigen voor een vergadering (CGVS gehoorverslag, pg.12) Verweerde partij bewering dat er ook Engelstaligen voor de overheid werkte is een louter veronderstelling die geen steun vind in verzoekers verklaringen of in informatie bevat in het administratief dossier.

Wat betreft de eed van AGC, wens verzoeker te benadrukken dat deze in de statuten werd gewijzigd in oktober 2017. Tijdens zijn gehoor op 2 februari 2018 heeft verzoeker de nieuwe eed afgelegd, die verschillend is van de eed zoals vermeld op de door hem voorgelegde lidkaart. Had het CGVS verzoeker aan deze zogenaamde tegenstrijdigheid geconfronteerd had hij bovenstaande verschoning mondeling kunnen brengen.

3) Eerste arrestatie en gevolgen ervan

Het CGVS verwijt aan verzoeker dat hij stappen heeft ondernomen om een visum te bekomen slechts na zijn tweede opsluiting.

Verzoeker wenst, vooreerst, op te merken dat hij zeer tevreden was met zijn professionele, politieke en humanitair activiteiten in Kameroen en dat hij dan ook geen enkele reden had om, zonder zijn familie, zijn land van herkomst te verlaten mocht de vervolgingsfeiten niet hebben plaatsgevonden.

Daarom heeft hij zijn vlucht willen uitstellen tot het laatste moment wanneer er geen twijfel meer was dat zijn leven bedreigd was. Hij gaf aan tijdens zijn gehoor dat "(...)" (CGVS gehoornota's, pg. 19).

Na zijn eerste opsluiting besefte verzoeker de voile mate van de bedreigingen niet. Hij heeft inderdaad verklaard dat: "Toen ze me een brief gaven in maart, had ik het niet serieus genomen. De situatie in Kameroen toonde hoop voor de toekomst. Ik wist dat er misschien dialoog zou komen" (CGVS gehoornota's, pg. 18). Hij was ervan overtuigd dat de autoriteiten geen enkel bewijs tegen hen konden tegenhouden en dat hij daarvoor beschermd was tegen een veroordeling.

Om deze reden ging hij door met zijn leven in Kameroen: hij heeft een stuk grond gekocht toen zijn buurman die verkochte aan een zeer lage prijs, hij heeft een nieuwe identiteitskaart en een uittreksel van het strafregister verkregen van verschillende autoriteiten. Verwerende partij stelling dat het bekomen van officiële documenten niet verenigbaar is met verzoekers nood aan internationale bescherming veronderstelt een centralisatie van gegevens die niet overeen stemt met de werkelijkheid van het Kameroense staatsapparaat. Het is inderdaad niet vanzelfsprekend dat verschillende nationale instellingen informatie zomaar over een burger kunnen uitwisselen.

Wat betreft de internet blokkade, heeft verzoeker uitgelegd dat zijn taak bij AGC was informatie te verzamelen in 'bulk-sms' en die te verspreiden aan lokale informanten in de Engelstalige regio's — omdat hij in de Franstalige regio woonachtig was.

Het CGVS verwijt aan verzoeker de foute chronologie die hij aangeeft: uit informatie waarover het CGVS beschikt is de blokkade begonnen op 17 januari 2017 (en niet op 23 januari 2017) en heeft meer dan drie maanden geduurd (en niet 1,5 à 2 maanden). Er moet, ten eerste, worden benadrukt dat zulke tegenstrijdigheden van gering belang zijn en niet aan de substantie van verzoekers asielaanvragen raken.

Vervolgens verduidelijkt verzoeker dat de internet blokkade gestart is in de grote steden rond de 17e januari en dat de dorpen nog steeds connectie kon genieten. Dit is bevestigd in een persartikel gepubliceerd op voanews.com : "In Cameroon, internet connections appear to have been cut in the major towns of the country's two English-speaking regions. " (Persbericht "Cameroon cuts internet in English-speaking regions", 19 januari 2017, stuk 14). Op 23 januari was de internet verbinding in de twee Engelstalige regio's volledig geblokkeerd.

4) Tweede detentie en vrijlating

Het CGVS vindt dat verzoekers verklaringen mbt zijn tweede opsluiting van 19 mei tot 2 juni 2017 ongeloofwaardig zijn aangezien uit zijn Facebook profiel blijkt dat er een bericht werd geplaatst op 25 mei 2017 en uit zijn visumdossier blijkt dat hij op 31 mei 2017 door doctor Pascale A. M. werd onderzocht.

Vooreerst wenst verzoeker te betreuren dat zijn verklaringen afgelegd bij DVZ niet correct zijn. Door de moeilijke omstandigheden van het gehoor (die blijkbaar tijdens twee uren werd onderbroken) en zijn slechte geestelijke toestand was het voor hem niet eenvoudig om zijn verhaal op een coherente wijze te vertellen. Bij DVZ heeft hij zich vergist en verteld dat hij een tweede maal in de gevangenis werd vastgehouden van 19 mei 2017 tot 2 juni 2017. Verzoeker werd in feite gearresteerd van 19 tot 29 mei 2017. Hij werd dan, twee dagen na zijn vrijlating, onderzocht door Pascale A. M..

Wanneer hij de notulen van het interview bij DVZ ontving heeft hij de fouten gemerkt doch uit vrees dat dit een negatieve impact zou hebben op de beoordeling van zijn asielaanvraag heeft hij deze fout aanvankelijk niet gecorrigeerd en hetzelfde (foutieve) chronologie behouden. Hij durfde bij het CGVS niets te zeggen uit vrees dat zijn interview geannuleerd zou worden en had vernomen over deze problemen te zwijgen, zelfs met zijn raadsman.

Dat verzoeker nu niet dezelfde verklaringen aflegde als bij de Dienst Vreemdelingenzaken wijt hij aan het feit dat hij een slechte raad heeft gekregen en dat hij de gevolgen van zijn vergissing niet beschouwde.

Wat betreft zijn activiteiten op Facebook, wenst verzoeker te verduidelijken dat zijn pagina ook door zijn echtgenoot werd gebruikt.

Het bericht werd geplaatst op 25 mei 2017 door verzoekers echtgenoot toen hij nog gedetineerd was. Had het CGVS verzoeker geconfronteerd met deze ongeloofwaardigheid, zoals vastgelegd in artikel 17 van Koninklijk besluit tot regeling van de werking van en de rechtspleging bij het CGVS, had verzoeker op dit punt verduidelijkingen kunnen geven tijdens zijn gehoor.

Op de psychologisch attest dd 15.11.2017 werd genoteerd dat verzoekers vrijlating mogelijk was dankzij uitgeoefende druk door AGC. Zijn psycholoog heeft een fout begaan wat betreft de exacte redenen van zijn vrijlating. Het CGVS mag niet redelijk verwijten aan verzoeker een fout die werd begaan door zijn psycholoog in een attest die werd opgesteld in een taal die hij met beheerst. De psycholoog expertise beperkt zich tot de geestelijke toestand van verzoeker en, zoals het CGVS het zelfs aangeeft, een psycholoog mag zich niet uitspreken over de omstandigheden waarin de psychologische problemen zijn ontstaan.

5) Verzoekers gedrag na de tweede detentie

Het CGVS vindt het merkwaardig dat verzoeker, na zijn tweede arrestatie en detentie, nog vergaderingen bij zijn thuis organiseerde en nog steeds documenten en een vlag van Zuid-Kameroen in zijn huis bewaarde daar hij op de hoogte was van een mogelijk onderzoek op zijn activiteiten.

Wat verwijt verwerende partij in wezen — aan verzoeker is dat hij steeds actief was voor AGC terwijl hij op de hoogte was van de gevaarlijke gevolgen daarvan. Zulke redenering kan geenszins door Uw Raad worden bevestigd. Verzoeker is lid van AGC sinds 2016 omdat hij gelooft in de toekomstige onafhankelijkheid van Ambazonië. Het grootste deel van zijn taken als wijkvoorzitter in Douala was om verenigingen bij zijn thuis te organiseren Dit taak kon hij niet zomaar opgeven. Verzoeker was bewust van de gevolgen daarvan maar hij had, zijns inziens, geen keuze.

6) Verzoekers Facebook-pagina

Het CGVS is van mening dat verzoeker zijn Facebook pagina *The Voice of the Oppressed and Voiceless* louter voor opportunistische redenen heeft gestart in België omwille van het feit dat de eerste posts gebeurden op 27 januari 2018, een paar dagen na ontvangst van zijn oproepingsbrief.

Als het inderdaad klopt dat verzoeker zijn activiteiten op de pagina heeft gestart een paar dagen voor zijn oproeping bij het CGVS, is het veel te kort door te bocht te poneren dat hij dit simpelweg heeft gedaan om opportunistische redenen.

Verzoeker is een mensenrechtenactivist die voor jaren was toegewijd aan de rechten van mensen met een handicap en de rechten van de Engelstalige minderheid in Kameroen. Naast zijn professionele activiteiten en inzet bij AGC, was hij actief als Rehabilitation & Reintegration Disability Affair Officer in een humanitaire organisatie Grass 2 Grace Humanitarian Organisation, wat verwerende partij ook niet betwist.

Verzoeker psycholoog verklaart in haar attest dd 08.06.2018 (stuk 10) dat verzoeker activisme en zekere kracht van veerkracht voor hen betekent:

«(...）」

Verzoeker had echter al een Facebook pagina in Kameroen die hij heeft moeten stoppen om verdere bedreigingen te voorkomen.

Het CGVS had de inhoud van de meerdere 'posts' moeten onderzoeken. Die uiten stevige kritiek op mensenrechtenschendingen in Kameroen waarvoor hij de regering verantwoordelijk acht.

Ter illustratie ervan is een video die verzoeker heeft gepost op 14 juni 2018 die de slechte behandeling van burgers door de ordetroepen aantoonde (schermafdruck, stuk 11).

Ook op 11 juni 2018 heeft verzoeker een video willen delen om de misdaden van de Kameroense regering in de Engelstalige regio aan te geven, de aflevering en beelden werd verboden omwille van het geweld (schermafdruck, stuk 12).

Er dient te worden opgemerkt dat verzoeker pagina openbaar is en dus publiekelijk toegankelijk is. De pagina verwijst naar de naam van verzoeker: '@Williamneba78' (schermafdruck, stuk 13). Op deze manier zou de overheid zonder probleem op de hoogte zijn van zijn posts en van zijn vermeende politieke activiteiten, wat duidelijk problemen kan opleveren gelet op de hierboven beschreven bloedige onderdrukking van de oppositie in Kameroen.

Het valt te betreuren dat het CGVS de inhoud van de gedeelte 'posts' op verzoekers pagina en de daaraan gelinkte risico's niet nader heeft onderzocht. Vermeende opportunisme van verzoeker is geen afdoende reden om deze objectieve risico verder te onderzoeken. Dit moet tot de vernietiging van de bestreden beslissing leiden zodra er verdere instructiemaatregelen kunnen worden verricht.

7) Verzoekers contact met zijn familie

Verzoeker wens te omstandigheden van zijn contacten met zijn familie in Kameroen aan Uw Raad te verduidelijken. Elke week heeft hij een paar minuten om met zijn echtgenoot en kinderen te spreken. De verbinding is vaak slechts en ze hebben moeilijkheden om elkaar te verstaan.

Deze korte telefonische gesprekken beperken zich vaak tot algemeenheden over de situatie in Kameroen. Dit blijkt uit zijn verklaringen tijdens zijn gehoor: (...)

(CGVS gehoornota's, pg. 5)

Verzoeker veronderstelt dat zijn familie wens te vermijden hem bijkomende stress te veroorzaken door hem details te geven over zijn eigen situatie in het land. Het is dus niet verwonderlijk dat zijn familieleden hen niet meer zouden vertellen over zijn eigen situatie in het land. Verzoeker is dus in dit verband afhankelijk van wat zijn familieleden weten en wat hen bereid zijn te vertellen

8) Documenten

- Paspoort

Het CGVS vindt het niet geloofwaardig dat verzoeker, die vervolgd was door de Kameroense autoriteiten, legaal het land kon verlaten met zijn paspoort en visum afgeleverd door deze autoriteiten.

Verzoeker heeft niet (spontaan) vermeld dat er een stempel werd gezet in zijn paspoort toen hij bij de veiligheidsdiensten was op de luchthaven. Dit is heel begrijpelijk aangezien dit behoort tot een normale vluchtprocedure. Verzoeker was - met redelijkheid - niet bewust dat hij zulke normale feit moest vermelden. In ieder geval, is zulke reden niet voldoende om de geloofwaardigheid van zijn relaas in vraag te stellen.

Verzoeker wens aan te voeren dat het legaal verlaten van een land van herkomst met eigen paspoort en geldig visum, op zich niet uitsluit dat de asielzoeker problemen heeft in dit land. Dit heeft Uw Raad ook uitdrukkelijk erkend in een arrest met betrekking tot een asielzoeker afkomstig van Kameroen (RvV arrest n° 201.784 van 27 maart 2018).

- Attest van Larry Ayamba

Het attest van Larry Ayamba biedt uitgebreide verklaringen over verzoekers activiteiten als actieve lid van AGC. Het CGVS weigert de inhoud van deze attest te onderzoeken omwille van een vermeende tegenstrijdigheid met verzoekers verklaringen mbt de registratie van nieuwe leden. Dit werd al eerder besproken. Verwerende partij had krediet moeten geven aan dit document wiens inhoud volledig strookt met de verklaringen van verzoeker aangaande zijn activiteiten bij AGC:

"(...)"

Maar ook wat betreft de twee arrestaties en de mishandeling waarvan hij een slachtoffer was :

"(...)"

- Foto met Larry Ayamba

De foto met Larry Ayamba is van aard verzoekers betrokkenheid en invloed bij AGC te bewijzen. Deze foto toont aan dat Larry Ayamba, Staatssecretaris van AGC die ook verzoeker hiërarchische superieur was in Douala, van Brussel naar het asielcentrum waar verzoeker verblijft in Jumet is gerezen enkel om hen te ontmoeten en zijn steun aan hen kenbaar te maken. Dit is niet onbeduidend en verwerende partij kan het belang ervan niet relativiseren zonder een aapreciatiefout te begaan.

- Lidkaart van AGC en paspoort uitgegeven door de Federatie van Ambazonia

Verwerende partij vindt het merkwaardig dat het adres vermeld op de documenten 'Buea' is. Met betrekking tot verzoekers lidkaart, verklaart hij dat het adres nooit vermeld staat op documenten afgegeven door AGC. Dat had het CGVS gemakkelijk kunnen nagaan aan de hand van andere lidkaarten van AGC. Wat betreft het paspoort van de Federatie van Ambazonia, staat 'Bonaberi-Buea' vermeld omdat verzoeker verantwoordelijk was van een wijk gelegen in Douala-West.

- Document van opname bij de spoedafdeling van het ZNA

Het verwondert het CGVS dat verzoeker, toen hij werd opgenomen op de spoedafdelingen van het ZNA te Antwerpen, geen melding maakte van martelingen die aan de oorsprong waren van zijn medische problemen.

Verzoeker heeft het niet nodig beschouwd om - op dit ogenblik - de oorsprong van zijn trauma uit te leggen aan de medische personeel die hij heeft opgenomen bij de spoedafdeling. Hij kon met redelijk verwachten dat hij uitgebreid de kans ging krijgen bij DVZ en daarna het CGVS om zijn problemen (en gevolgen daarvan) te vertellen. Er werd hen trouwens geen enkel vragen gesteld over Kameroen bij het ZNA te Antwerpen. Dit is in ieder geval geen voldoende reden om een weigeringsbeslissing van internationale bescherming te nemen

c- Gegrondheid van verzoekers nood voor bescherming

Verzoeker verklaart niet te kunnen terugkeren naar zijn land van herkomst uit vrees voor (verdere) problemen met de Kameroense autoriteiten.

Verzoeker wens op te merken dat hij over voldoende inkomsten beschikte om in het onderhoud van zichzelf en zijn familie te voorzien alsook was hij zeer tevreden met zijn professionele en humanitaire activiteiten in Kameroen en dat hij had dan ook geen enkele reden om, zonder zijn familie, zijn land van herkomst te verlaten mocht de vervolgingsfeiten niet hebben plaatsgevonden.

De twee arrestaties, in combinatie met het behoren tot de Engelstalige groep en zijn openbare betrokkenheid met AGC, zorgt ervoor dat hij wel degelijk een vrees voor vervolging heeft in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reël risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van de subsidiaire bescherming.

Het geweld in Kameroen is niet langer enkel gericht ten aanzien van hoge profielen, doch ook tegen de gewone Engelstalige Kameroenen

Er moet dus tenminste worden beschouwd dat louter door zijn aanwezigheid verzoeker een reëel risico loopt op de in voornoemd artikel van de Vreemdelingenwet bedoelde ernstige bedreiging, zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

Verzoeker vraagt dermate dat de bestreden beslissing te hervormen en hem minstens de subsidiaire bescherming toe te kennen.

In uiterst ondergeschikte orde vraagt verzoekster de bestreden beslissing te vernietigen om verdere instructiemaatregelen te bevelen ten aanzien van de gevolgen van verzoekers activiteiten op zijn Facebook pagina."

2.1.2. Bij schrijven van 17 september 2018 brengt verzoeker een aanvullende nota bij.

Hij verbetert twee fouten in het verzoekschrift, inzake 1) de mededeling door een Engelstalig agent die verzoeker heeft aangeraden om niet te verschijnen op het politiebureau "door hen telefonisch op te roepen s' avonds op 17 augustus 2017"; 2) verzoeker is aangekomen op 13 september 2017 en niet 12 september 2017.

Verzoeker geeft verder uitleg over de lidkaart en het paspoort van de Federatie van Ambazonia en stelt dat deze documenten slechts adressen vermelden van Zuid-Kameroen. Verzoeker woonde in een deel van Douala, dat niet is gelegen in Zuid-Kameroen; om deze reden vermelden de documenten Buea als woonplaats.

Hij voegt screenshots bij van WhatsApp discussies om zijn politieke activiteiten in België te duiden.

Verzoeker voegt landeninformatie bij die van recentere datum is dan de COI Focus van 23 april 2018 in het administratief dossier. Verzoeker stelt dat de veiligheidssituatie in Zuid-Kameroen volatiel is. Indien het zich blijkt te concentreren zal het conflict een negatieve uitwerking hebben op regio's die aan de grens liggen, zoals Douala waaruit verzoeker afkomstig is. Hij verwijst naar de toenemende spanningen tussen de Franstalige meerderheid en Engelstalige minderheid en het groot aantal vluchtelingen vanuit de Engelstalige regio's. Verzoeker stelt dat de bestreden beslissing moet vernietigd worden om een meer actuele analyse te maken van de veiligheidssituatie in Zuid-Kameroen en de gevolgen ervan.

2.1.3. Ter terechtzitting legt verzoeker de volgende documenten neer:

- een attest van Larry Ayamba van het AGC;
- een rapport van AGC omtrent mensenrechtenschendingen in Kameroen.

2.2.1. De formele motiveringsplicht, voorgeschreven in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft. De motieven ten grondslag van de bestreden beslissing kunnen op eenvoudige wijze in deze beslissing worden gelezen en uit het verzoekschrift blijkt dat verzoeker deze motieven kent en aan een inhoudelijke kritiek onderwerpt. Bijgevolg is het doel van de formele motiveringsplicht *in casu* bereikt en voert hij in wezen de schending aan van de materiële motiveringsplicht. De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat de bestreden beslissing op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden.

2.2.2. De Raad dient inzake het verzoek om internationale bescherming een arrest te vellen dat op afdoende wijze gemotiveerd is en geeft daarbij aan waarom een verzoeker om internationale bescherming al dan niet beantwoordt aan de criteria van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Hij dient daarbij niet noodzakelijk expliciet op elk aangevoerd argument in te gaan.

2.2.3. Verzoeker meet zich het profiel aan van een leidinggevende binnen het Ambazonia Governing Council (AGC) die als wijkverantwoordelijke in Douala vergaderingen bij hem thuis organiseert, nieuwe leden aanwerft en informatie doorspeelt aan andere leden. Hij voert aan dat hij omwille van zijn activiteiten voor het AGC tweemaal werd gearresteerd geweest, de eerste maal van 23 november 2016 tot 15 januari 2017 en de tweede maal in mei 2017 gedurende een tweetal weken. Hij stelt politieke activiteiten te hebben in België.

Verzoeker slaagt er echter niet in om zijn activiteiten en arrestaties aannemelijk te maken.

De bestreden beslissing stelt, na een correcte beschrijving van de feiten: *“De vlotte medewerking die u van de Kameroense autoriteiten kreeg in een periode na uw beweerdelijke arrestatie en in een periode waarin u van dichtbij zou opgevolgd zijn door deze Kameroense autoriteiten met het oog op uw verdere vervolging omwille van terrorisme, is totaal onvatbaar en onverenigbaar met uw verklaringen betreffende uw beweerde vervolging. Tijdens het onderhoud voor het CGVS vermeldt u geen moeilijkheden om officiële documenten te bekomen, wat niet aannemelijk is indien u effectief bijna 2 maanden vastgehouden zou geweest zijn. Daarenboven blijkt uit dit uittreksel uit het strafregister dat u reeds voor uw tweede gevangenschap uw reis naar Europa aan het regelen was. Zowel uw aankoop van een stuk grond in februari 2017 als de procedure die u doorliep om een visum voor België aan te vragen, tonen aan dat u Kameroen helemaal niet verliet met het oog op het zoeken van internationale bescherming omdat uw leven of vrijheid in gevaar was in Kameroen.”* Verzoekers verweer dat het *“(…) niet vanzelfsprekend [is] dat verschillende nationale instellingen [van het Kameroense staatsapparaat] informatie zomaar over een burger kunnen uitwisselen”* kan niet worden aangenomen. Het betreft een blote bewering die niet verzoenbaar is met zijn verklaringen inzake het doorgedreven onderzoek (met o.a. audio-opnames en het volgen van zijn bewegingen - cf. gehoorverslag, p. 25) waarvan hij aanvoert dat hij het voorwerp uitmaakte en dat ook gedegen uitwisseling van gegevens tussen nationale instellingen veronderstelt.

De bestreden beslissing motiveert verder: *“Het is bovendien opmerkelijk dat u zich de naam van de mensenrechtenadvocaat die u wist vrij te krijgen pas na veel moeite kan herinneren (notities CGVS, p. 22-23), hoewel hij de enige persoon was die u tijdens uw twee maanden gevangenschap kwam bezoeken. Hoewel u reeds bij uw vrijlating ingelicht wordt over de mogelijke gevolgen (notities CGVS, p. 24), blijkt u toch geen contact gezocht te hebben met deze – of een andere – advocaat om uw bescherming verder te verzekeren.”* Deze motivering is terecht, correct en pertinent en wordt niet dienstig weerlegd; bijgevolg wordt ze door de Raad overgenomen. Deze vaststelling ondermijnt op fundamentele wijze verzoekers geloofwaardigheid. Van verzoeker kan immers verwacht worden - zeker omdat hij in het verzoekschrift stelt *“dat hij, en met andere leden van AGC, grondig de achtergrond van nieuwe leden onderzoeken vooraf hen uit te nodigen voor een vergadering (CGVS gehoorverslag, pg.12)”* - dat hij in het kader van zijn persoonlijke veiligheid informatie inwon over de advocaat die zijn belangen behartigde. Verzoeker is hoog opgeleid en bijgevolg is zijn onwetendheid inzake zijn vermeende advocaat niet plausibel. Dit klemt des te meer omdat het verzoekschrift stelt: *“Verzoeker is een mensenrechtenactivist die voor jaren was toegewijd aan de rechten van mensen met een handicap en de rechten van de Engelstalige minderheid in Kameroen.”*; derhalve kan van verzoeker verwacht worden te weten wie zijn advocaat was.

De bestreden beslissing stelt: *“U verklaart een tweede maal in de gevangenis vastgehouden te zijn van 19 mei 2017 tot 2 juni 2017 (notities CGVS, p. 16). Uit uw profiel op Facebook (vastgesteld werd dat het uw profiel betreft d.m.v. de naam William N., zoals u zelf aangeeft (notities CGVS, p. 9), maar ook omwille van meerdere foto's van uzelf) blijkt echter dat u een bericht geplaatst heeft op 25 mei 2017 (informatie beschikbaar in uw administratief dossier), op het moment dat u volgens uw eigen verklaringen vastgehouden werd in de gevangenis. Daarenboven blijkt uit het visumdossier dat u op 31 mei 2017 door dokter Pascale A. M. onderzocht werd (zie administratief dossier). Dit medisch onderzoek werd uitgevoerd t.b.v. uw visumaanvraag op de Belgische ambassade. Uw verklaringen over uw opsluiting van 19 mei 2017 tot 2 juni 2017 zijn dus allesbehalve geloofwaardig.”* Verzoeker voert aan dat hij zich vergist heeft bij de DVZ en dat hij, na ontvangst van de notulen van de DVZ, deze fout niet corrigeerde bij het CGVS omdat dit een negatieve impact zou hebben. Verzoekers verweer kan echter niet worden aangenomen. De verwijzing naar de omstandigheden van het interview op de DVZ kunnen er niet toe leiden dat verzoeker zich zou vergissen omtrent de data van zijn tweede arrestatie aangezien dit een gebeurtenis betreft waarvan aangenomen kan worden dat ze in het geheugen (zeker van een hoogopgeleide) is gegrift. Redelijkerwijze kan van verzoeker verwacht worden dat hij zich niet vergist van data bij de DVZ dan wel dat hij deze vergissing meldt bij het CGVS nadat hij deze vergissing had vastgesteld.

Evenmin kan de *post factum* verklaring dat zijn echtgenote gebruik maakte van zijn Facebookpagina de motivering in een ander licht plaatsen, te meer omdat verzoekers persoonlijke Facebookpagina op het CGVS werd geraadpleegd terwijl hij in het verzoekschrift stelt “Verzoeker had echter al een Facebook pagina in Kameroen die hij heeft moeten stoppen om verdere bedreigingen te voorkomen”.

De bestreden beslissing stelt verder: “Het is evenmin aannemelijk dat u de reden van de oproeping voor de gerechtelijke politie niet zou kennen, zoals u verklaart voor het CGVS (notities CGVS, p. 25 + p. 26). Immers, u verklaarde dat u op 17 mei 2017 een bericht kreeg van de juridische politie om op de 19e aanwezig te zijn. U verklaart uitdrukkelijk ‘Ik wist toen niet wat het probleem was.’ Verder tijdens het onderhoud verklaart u zelfs ‘Ik zei tot mezelf, ik ga kijken wat het is, misschien heeft iemand mij opgeroepen, een buur of zo. Ik ging daarom... Je moet gaan zien wat ze willen.’ Gevraagd of u geen idee had wat er gaande was, antwoordde u ‘Nee, ik was nog nooit bij de gerechtelijke politie...’ (notities CGVS, p. 26). Uit de door u voorgelegde **oproepingsbrieven** blijkt echter duidelijk dat u opgeroepen werd te verschijnen n.a.v. de “Engelstalige crisis”, wat bij u toch een waarschuwing moest zijn, aangezien u verklaart dat u zich reeds in januari 2017 realiseerde dat het erg gevaarlijk was en u moest weggaan (notities CGVS, p. 21). Daarenboven werd u reeds bij uw vrijlating in januari 2017 verwittigd over de toekomstige gevolgen, nl. dat ze (de politie) nog zouden terugkomen eens ze bewijzen gevonden hadden (notities CGVS, p. 24). Dat u in dergelijke situatie blijkbaar zo weinig interesse had en heeft voor uw zaak, dat u de oproepingsbrief – die u blijkbaar wel ter ontvangst ondertekende – blijkbaar (nog steeds) niet volledig gelezen heeft, tast de ernst van uw verklaringen grondig aan.” Verzoeker voert geen concreet verweer tegen dit onderdeel van de motivering waarin terecht wordt geoordeeld dat verzoekers verklaringen zijn geloofwaardigheid verder aantasten. Deze vaststelling ondermijnt ook de authenticiteit van de voorgelegde oproepingsbrieven.

Inzake de voorgehouden tweede detentie en vrijlating stelt de bestreden beslissing: “U legt daarenboven tegenstrijdige en inconsistente verklaringen af over uw vrijlating uit de gevangenis. Voor het CGVS verklaart u dat u hulp kreeg van de **broer van een Franstalige celgenoot**, maar kent u noch de naam van uw celgenoot, noch de naam van diens broer die u wist vrij te krijgen (notities CGVS, p. 26). Uit het psychologisch attest dat u voorlegt blijkt daarentegen dat niet de broer van uw celgenoot u wist vrij te krijgen na een gevangenschap van 2 weken, maar dat u **vrijgelaten werd onder druk van AGC, nochtans de organisatie van welke u beschuldigd werd lid te zijn en welk lidmaatschap de aanleiding was voor uw problemen met de Kameroense autoriteiten.**” Naast de terecht vaststelling inzake het bijgebrachte psychologisch attest oordeelt de bestreden beslissing terecht dat het niet aanvaardbaar is dat verzoeker de naam niet kent van zijn celgenoot noch van diens broer, die een mensenrechtenadvocaat zou zijn. Verzoeker voert geen verweer omtrent zijn onwetendheid over de advocaat die hem vrij kreeg. Het is niet plausibel dat verzoeker, die voorhoudt dat hij een actief mensenrechtenactivist is, de naam niet meer kent van de mensenrechtenadvocaat die zijn vrijlating bekwam.

Omtrent de contacten die verzoeker vanuit België onderhoudt met zijn familie stelt de bestreden beslissing: “Het is evenmin aannemelijk dat uw familie u niets zou verteld hebben over uw eigen situatie in Kameroen. Gevraagd wat uw familie u vertelde toen u hen een week voor het onderhoud op het CGVS sprak, verklaart u dat “ze zeiden me over de situatie in het land, mensen die vermoord worden, arrestaties. Het loopt uit de hand. De pesterijen van het leger. Het is te erg. Ze zijn bang voor de situatie” (notities CGVS, p. 5). Gevraagd wat uw familie zegt over uw eigen situatie, verklaart u dat ze voor u bidden, waarna u spreekt over uw medische problemen en dat u dat met hen besproken heeft. Even later tijdens het onderhoud gevraagd naar het contact dat u recentelijk had met uw echtgenote, verklaart u “ze vertelde me over de situatie die er in het land is” (notities CGVS, p. 7), waarna u verklaart dat u uw echtgenote gevraagd heeft naar het huis. Verder sprak u met uw echtgenote over de familie. **Het is echter niet aannemelijk dat uw familieleden u niet meer zouden vertellen over uw eigen situatie in uw thuisland als u effectief gezocht wordt door de autoriteiten.**” Verzoekers verweert zich stellende: “Elke week heeft hij een paar minuten om met zijn echtgenoot en kinderen te spreken. De verbinding is vaak slechts en ze hebben moeilijkheden om elkaar te verstaan. Deze korte telefonische gesprekken beperken zich vaak tot algemeenheden over de situatie in Kameroen.” Dit verweer kan niet worden aangenomen gelet op de alom aanwezige technische mogelijkheid om via het internet op een discrete wijze contact te hebben en zodoende zijn persoonlijke situatie op te volgen.

Omtrent de aanwerving van nieuwe leden oordeelt de bestreden beslissing: “U verklaart dat u wijkvoorzitter was in Douala (notities CGVS, p. 11) en dat u o.m. nieuwe leden moest registreren. Echter, gevraagd hoe u besliste wie de vergaderingen kon bijwonen, verklaart u dat deze bij u thuis doorgingen en dat u de vergaderingen leidde (notities CGVS, p. 12).

Gevraagd hoe u ervoor zorgde dat er geen spionnen aanwezig zijn, verklaart u heel algemeen dat zij onderzocht werden, dat als ze binnen wilden, dat jullie de achtergrond onderzochten. Gevraagd hoe u dan zeker kon zijn dat de nieuwe leden geen spionnen zijn, verklaart u dat jullie geen geheime diensten trainen, maar dat wat jullie deden werkte. U verklaart verder dat de personen die het achtergrondonderzoek deden, u positief gaven en niets verkeerd merkten over de leden. **U kan slechts een beperkte uitleg geven over hoe u wist dat de personen die bij u thuis naar de vergadering kwamen geen spionnen van de overheid waren.** Bovendien is uw verklaring dat er geen Franstaligen toegelaten worden (notities CGVS, p. 19) zeer simplistisch, aangezien ook Engelstaligen voor de overheid werken (notities CGVS, p. 16). Bovendien verklaart het door u voorgelegde attest, opgesteld door dhr. Larry Ayamba, dat u **zelf nieuwe leden registreerde en deze eveneens grondig onderzocht.** Uw gebrek aan een degelijke uitleg over hoe u mogelijke tegenstanders van AGC uit uw vergaderingen kon weren, is daardoor des te prangender. “De verwijzing in het verzoekschrift naar de afgelegde verklaringen op het CGVS en de loutere ontkenning dat er Engelstaligen voor de overheid werken, is niet afdoende om de voormelde terechte motivering te weerleggen.

Inzake de eed die afgelegd wordt bij toetreding tot het AGC stelt de beslissing: “Gevraagd naar de eed van AGC, verklaart u **“Ambazonia, Southern Cameroon must win this war. Therefore, I will work, I will sacrifice. I will serve. I will endure, I will fight and do my uttermost, so help me God”** (notities CGVS, p. 14). Gevraagd of dit de volledige eed is, antwoordt u bevestigend. U verklaart eveneens dat u de eed meerdere malen uitsprak, vnl. als u een gevoelige taak moest doen. Gevraagd of u de eed een dozijn keer gedaan heeft, antwoordt u bevestigend. Echter, de door u voorgelegde lidkaart van AGC vermeldt de eed als zijnde **“Ambazonia must win this war! Therefore, I will work, I will serve, I will endure, I will sacrifice, I will fight cheerfully and do my u(t)most, even unto death as if the issue of the whole struggle depended on me alone. So help me God.”** Het is niet aannemelijk dat u deze eed niet volledig zou kennen als u deze meerdere malen uitgesproken heeft.” Verzoeker repliceert dat de eed “in de statuten werd gewijzigd in oktober 2017. Tijdens zijn gehoor op 2 februari 2018 heeft verzoeker de nieuwe eed afgelegd, die verschillend is van de eed zoals vermeld op de door hem voorgelegde lidkaart.” Verzoeker brengt echter geen begin van bewijs bij dat de eed werd veranderd; evenmin maakt hij aannemelijk waarom hij hiervan geen melding maakte tijdens het interview. Verzoekers verweer is niet aannemelijk.

Verzoeker verklaart dat hij een Facebookpagina heeft die de overheid aanklaagt. Daarom stelt de beslissing: “Bovendien verklaart u voor het CGVS dat u reeds **in Kameroen humanitair werk doet en daar een facebookpagina over heeft** (notities CGVS, p. 9). De Facebook-pagina heet *The Voice of the Oppressed and Voiceless*. Echter, nazicht van deze pagina op Facebook toont aan dat de **eerste posts gebeurden op 27 januari 2018 (zie administratieve dossier), terwijl u reeds op 18 september 2017 een verzoek tot internationale bescherming indiende.** Uit uw administratieve dossier blijkt dat u op 17 januari 2018 de oproepingsbrief voor het persoonlijk onderhoud op 2 februari 2018 ondertekende voor ontvangst. Het gegeven dat u deze pagina op facebook opstart op de dag dat u de oproepingsbrief ontvangt, lijkt erop te wijzen dat u dit gedaan heeft omwille van opportunistische redenen om alzo een internationale bescherming te bekomen. Bovendien haalt u nergens voor het CGVS aan dat u problemen zou hebben omwille van uw werkzaamheden voor een humanitaire organisatie of omwille van uw activiteiten op Facebook.” Uit het administratief dossier blijkt inderdaad dat verzoeker de Facebookpagina opstartte na ontvangst van de oproeping voor zijn interview op het CGVS. Uit deze handelwijze blijkt duidelijk dat verzoeker zijn vermeend profiel van mensenrechtenactivist tracht aan te dikken en louter handelde uit opportunistische redenen. Dit ondermijnt verder verzoekers geloofwaardigheid. Indien de autoriteiten al op de hoogte zouden (kunnen) komen van verzoekers identiteit en deze Facebook-activiteiten zouden volgen, zullen de autoriteiten het plaatsen van video's en berichten, die zich reeds in het publiek domein bevonden, vanuit dit opportunistisch oogpunt beoordelen hetgeen verzoekers aangevoerde vrees niet plausibel maakt.

Verzoeker heeft een aantal documenten bijgebracht. De bestreden beslissing stelt hierover: “Het door u voorgelegde **attest van dhr. Larry Ayamba** werd reeds eerder besproken en de erin voorkomende informatie komt niet overeen met uw verklaringen en kennis. De **foto's** die u voorlegt van uzelf en Larry Ayamba, tonen enkel aan dat u dhr. Ayamba ontmoet heeft, maar bewijst hoegenaamd niet dat u wijkvoorzitter was van AGC te Douala, laat staan dat u oprecht betrokken bent bij de onafhankelijkheidsstrijd van Ambazonia. Daarenboven blijkt uit uw verklaringen voor het CGVS dat u zich allerminst betrokken voelt bij AGC. Immers, **gevraagd naar de structuur van AGC (notities CGVS, p. 13), noemt u de namen die u van Larry Ayamba vernomen heeft in augustus 2017. De structuur van AGC zoals deze was in februari 2018, kent u echter niet. Dit toont uw gebrek aan interesse in AGC aan.**

De door u voorgelegde **lidkaart van AGC, gerechtelijke oproepingsbrieven of paspoort uitgegeven door de Federatie van Ambazonia** kunnen het voorgaande niet wijzigen aangezien documenten slechts een aanvullende bewijswaarde hebben, in die mate dat zij vergezeld worden door geloofwaardige verklaringen, wat niet het geval is. Daarenboven stellen zowel de lidkaart van AGC als het paspoort dat uitgegeven werd door de Federatie van Ambazonia dat u woonachtig bent in **Buea**, terwijl u voor het CGVS verklaarde de laatste **18 jaar in Douala** gewoond te hebben (notities CGVS, p. 3). Voor de DVZ verklaarde u daarentegen **ca 10 jaar in Douala** gewoond te hebben (Verklaring DVZ, p. 4).” Verweerder stelt terecht vast dat verzoeker een gebrek aan interesse heeft aangezien hij de meest actuele structuur niet bleek te kennen. Terecht ook wordt vastgesteld dat het bijbrengen van een lidkaart en paspoort van de Federatie van Ambazonia waarop gemeld staat dat verzoeker in Buea woont niet aannemelijk is gezien hij voorhoudt wijkverantwoordelijke te zijn in Douala; er is daarenboven geen valabele reden waarom de organisatie het effectieve adres niet zou vermelden wanneer de documenten hiervoor invulruimte voorzien. Waar verzoeker in de aanvullende nota voorhoudt dat de lidkaart en het paspoort van de Federatie van Ambazonia volgens de geplogenheden slechts adressen vermelden van Zuid-Kameroen blijkt dat hij van deze bewering geen begin van bewijs bijbrengt.

Voorgaande vaststellingen volstaan om te concluderen dat verzoeker niet aannemelijk maakt actief betrokken geweest te zijn bij het AGC; evenmin maakt hij aannemelijk daden van vervolging te hebben ondergaan omwille van zijn voorgehouden activiteiten. De verwijzing naar de kennis die hij wel heeft is niet dienstig om deze conclusie te weerleggen vermits deze kennis een ingestudeerd en opportunistisch karakter vertoont.

De documenten die hij voorlegt kunnen deze vaststellingen niet wijzigen aangezien de bijgebrachte documenten correct werden beoordeeld door verweerder en daarenboven slechts een aanvullende bewijswaarde hebben. Hetzelfde geldt voor de aangehaalde landeninformatie in het verzoekschrift en de bijkomende stukken omdat deze geen betrekking hebben op de persoon van verzoeker. Het attest van psycholoog Kalecinski d.d. 8 juni 2018 is opgesteld op basis van verzoekers verklaringen over zijn ongeloofwaardig beoordeelde activiteiten en kan bijgevolg verzoekers teloorgegane geloofwaardigheid inzake zijn vermeende activiteiten als mensenrechtenactivist omwille van voorgaande redengeving niet herstellen.

De WhatsApp-screenshots die verzoeker bijbrengt in de nota van 17 september 2018 tonen niet aan dat verzoeker in de negatieve belangstelling staat van de overheid; daarenboven betreft het private communicatie die niet dienstig is om zijn geloofwaardigheid te herstellen. De landeninformatie die wordt vermeld in de nota van 17 september 2018 is algemene informatie die geen betrekking heeft op verzoeker.

Het ter zitting neergelegd attest van Larry Ayamba is een gesolliciteerd attest dat verzoekers teloorgegane geloofwaardigheid niet kan herstellen. De landeninformatie die wordt neergelegd ter zitting heeft geen betrekking op de persoon van verzoeker en doet geen afbreuk aan de voorgaande vaststellingen.

Een ongeloofwaardig relaas dient niet getoetst te worden aan de vluchtelingdefinitie zoals vervat in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

Gelet op het voorafgaande kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging heeft in vluchtelingenrechtelijke zin en dient te worden besloten dat hij niet voldoet aan de voorwaarden zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

2.2.4. Omtrent de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus stelt verzoeker: *“Het geweld in Kameroen is niet langer enkel gericht ten aanzien van hoge profielen, doch ook tegen de gewone Engelstalige Kameroenen*

Er moet dus tenminste worden beschouwd dat louter door zijn aanwezigheid verzoeker een reëel risico loopt op de in voornoemd artikel van de Vreemdelingenwet bedoelde ernstige bedreiging, zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.”

Uit het hoger vastgestelde blijkt dat hij zijn profiel en relaas niet geloofwaardig maakt en derhalve om deze reden geen nood aan bescherming heeft in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b).

Evenmin toont hij aan dat de situatie in Kameroen beantwoordt aan het bepaalde in artikel 48/4, § 2, c).

Hoewel uit de motivering en landeninformatie die wordt bijgebracht door verzoeker blijkt dat er een crisissituatie heerst in het Engelstalig deel van Kameroen kan hieruit niet worden afgeleid dat de loutere aanwezigheid van verzoeker in het Engelstalig deel van Kameroen een reëel risico op ernstige schade inhoudt in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. Dit geldt des te meer omdat verzoeker sinds ongeveer 2000 (dus ongeveer 18 jaar) in Douala woonde (*cf.* gehoor, p. 3) en als Engelstalige *an sich*, mede gelet op hoger vastgestelde ongeloofwaardigheid van zijn relaas, geen feiten van vervolging heeft ondergaan. Verzoeker slaagt er niet in de omstandige motivering hieromtrent in de bestreden beslissing concreet te weerleggen. Verzoeker brengt evenmin een begin van bewijs bij dat de problematiek in Zuid-Kameroen actueel gevolgen heeft die kunnen leiden tot een reëel risico op ernstige schade voor de Engelstalige inwoners van Douala.

Verzoeker toont gelet op het voormelde niet aan dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2 van de Vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negen oktober tweeduizend achttien door:

dhr. W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

W. MULS